

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2371 НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ-ГРАД 26.05.2011 Г.

Административен съд – София-град, II о., 29 състав, в закрито заседание на 26.05.2011 г. в следния състав:

Административен съдия: Красимира Милачкова,

като разгледа дело № 282 по описа за 2011 г., докладвано от съдията, и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба, представляваща искане на Д. Д. М. за обявяване нищожността на решение на Софийския адвокатски съвет (САС) по протокол № 7/27.04.2010 г., с което САС е отменил свое решение от 30.03.2010 г. за прекратяване на адвокатско съдружие „Карадимов“, считано от 23.03.2010 г., и е уважил заявление № 2651/22.04.2010 г. от същото съдружие и е прекратил последното, считано от 27.04.2010 г. От страна на ответника е представено писмено становище, в което са заявени доводи за недопустимост на жалбата като насочена против акт, който няма характеристиките на индивидуален административен такъв, не е издаден от административен орган и който подлежи на обжалване по специален ред, изключващ приложението на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Заинтересованата страна (ЗС) Р. А. К. оспорва жалбата като недопустима поради липсата на акт, подлежащ на оспорване, както и на правен интерес за подателя ѝ; по същество намира жалбата неоснова-

телна, като излага доводи за правилност и законосъобразност на процесното решение на САС, а оспорването счита, че представлява злоупотреба с право.

След като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съдът в решаващия състав намира, че делото не му е подведомствено.

Между жалбоподателката и ЗС е бил сключен договор за адвокатско съдружие (АС) на 1.02.2007 г., съгласно чл. 7 от който и двамата съдружници представляват АС. Прекратяване на АС е предвидено по взаимно съгласие или с тримесечно предизвестие за напускане на съдружник – чл. 10, ал. 1, т. 2 от договора. На 10.04.2007 г. е бил сключен анекс към договора, с който чл. 7 от последния е изменен, като за единствен представляващ АС е посочен Р. А. К. С анекса не е променен чл. 10, ал. 2 от договора, съгласно който съдружниците се задължават да регистрират в САС прекратяването на последния.

На 22.12.2009 г. на ЗС е била връчена нотариална покана, с която жалбоподателката е отправила предизвестие за напускане на съдружието. Със заявление вх. № 179/22.03.2010 г. е поискано отписване от регистъра на АС „Карадимов“ с посочена начална дата 23.03.2010 г. Заявлението е било уважено с решение по т. V от протокол № 05/2010 г. от заседание на САС, проведено на

30.03.2010 г. С него на основание чл.10, ал.1, т.2 от договора между съдружниците, предвид напускането на единия от тях, е отписано от съответния регистър АС „Карадимов“.

Със заявление вх. № 2651/22.04.2010 г. другият съдружник – ЗС Р. А. К. е поискал отписване от регистъра поради напускане на съдружник с начална дата 27.04.2010 г. Заявлението е уважено с решение по т. VI по протокол I 07/2010 г. от заседание на САС, проведено на 27.04.2010 г.; с решението е отменено предходното, с което е прекратено АС, считано от 23.03.2010 г., и същото АС е прекратено, считано от 27.04.2010 г.

Както е посочено в мотивите на цитираното от жалбоподателя решение № 108/26.02.2009 г. по гр.д. № 4367/2008 г. на Върховния касационен съд (ВКС), I г.о., последният е компетентен да се произнесе срещу решение на Висшия адвокатски съвет в изчерпателно изброените случаи, които са чл. 7, ал. 5 от Закона за адвокатурата (ЗА), чл. 10, ал. 5 ЗА, чл. 22, ал. 3 ЗА чл. 53, ал. 2 ЗА, чл. 61, ал. 4 ЗА, чл. 88, ал. 5 ЗА, чл. 106, ал. 4 ЗА чл. 116, ал. 1 ЗА, чл. 130, ал. 1 ЗА.

Процесната жалба не попада в нито една от тези хипотези, тъй като не представлява жалба против решение на адвокатския съвет по реда на чл. 88, ал. 5 ЗА. Разпоредбата предвижда обжалване само в 14-дневен срок от деня на заседанието по реда на чл. 7 ЗА – пред Висшия адвокатски съвет, чието решение подлежи на обжалване пред ВКС. Не са уредени случаите, когато се иска обявяване на нищожност при изтекъл срок за обжалване по чл. 88, ал. 5 ЗА. Настоящото производство е образувано по искане за обявяване

на нищожност на решението за отписване на съдружието от регистъра. То засяга законни интереси на съдружниците, тъй като съдружието и неговото прекратяване се уреждат по правилата на чл. 357–364 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), съгласно чл. 52, ал. 1 ЗА, като прекратяването има своите правни последици за всеки от съдружниците. В мотивите на цитираното по-горе решение се посочва също и че „предвид обществената значимост на адвокатската професия и обстоятелството, че е свързана с обществено значимата дейност по правно съдействие за защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица, при което договорите за правна защита и съдействие се сключват с оглед личността, намира, че изчерпателното отбелязване в регистъра на адвокатите на всички обстоятелства, свързани с тяхната работа, е от съществено значение, което ще рече, че всяко взето решение за отписване и причините за това следва да намерят своето отражение“.

В случая процесният акт засяга законни интереси на жалбоподателката, тъй като обявява на трети лица факти с правно значение – относно съществуването или несъществуването на съдружието, в което е била съдружник, в един или друг момент, достоверността на което обявяване е отговорност на органа, на който е възложено да води регистрите – САС. Ето защо не може да се приеме, че с изтичането на 14-дневния срок за обжалване на решението на адвокатския съвет по чл. 88, ал. 5 ЗА е преклудирана възможността за защита против нищожни актове на последния, постановени при изначална липса на фактически и правни осно-

вания и липса на компетентност. Доколкото специалният закон не съдържа разпоредба в смисъла на чл. 149, ал. 5 АПК, същият следва да бъде тълкуван по аналогия съобразно правилото на чл. 46, ал. 2, изр. първо от Закона за нормативните актове. По тези съображения съдът в настоящия състав намира, че искането за обявяване на нищожност следва да бъде разгледано по реда на чл. 88, ал. 5 ЗА във вр. с чл. 7 ЗА, и поради това делото следва да бъде изпратено по компетентност на Висшия адвокатски съвет, който да се произнесе по същото искане и чието решение на свой ред подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд.

Така мотивиран и на основание чл.130, ал. 4 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението, постановено в публично съдебно заседание

на 16.02.2011 г., с което е даден ход на делото по същество.

ИЗПРАЩА делото на Висшия адвокатски съвет по компетентност за разглеждане на искането на Д. Д. М. за обявяване нищожността на решение на Софийския адвокатски съвет по т. VI от протокол № 7/27.04.2010 г., с което е отменено решение на Софийския адвокатски съвет от 30.03.2010 г. за прекратяване на адвокатско съдружие „Карадимов“, считано от 23.03.2010 г., и е уважено заявление № 2651/22.04.2010 г. от адвокатско съдружие „Карадимов“ и е прекратено същото, считано от 27.04.2010 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.